

TAKÁCS LÁSZLÓNÉ DR. BÓNIS KATALIN
Budapest, 1943. március 20. – Budapest, 1990. január 25.

Az ELTE-n szerzett diplomát fizikus és meteorológus szakon 1967-ben. Végzés után az Országos Meteorológiai Szolgálat Központi Légekőfizikai Intézetében helyezkedett el Pestszentlőrincen kutatói beosztásban. 1980-tól – egyéb feladatai mellett – ő lett a felelőse a légköri radioaktivitással kapcsolatos méréseknek.

„A légköri vízgőz kondenzációjának kinetikája” című doktori értekezését 1971-ben védte meg az ELTE-n. Publikációira számos külföldi hivatkozást kapott.

A Meteorológiai Tanszéken 1983-tól tanított egyetemi adjunktusi beosztásban. Feladata a Légekőfizika (Felhőfizika, Légköri elektromosság, Légköri radioaktivitás és a Légköri sugárzástan) oktatása volt.

A Magyar Meteorológiai Társaság *„a meteorológia tudományának fejlesztése, hazai és nemzetközi elismerést szerzett meteorológiai kutatási eredményei, a Társaság keretében és annak érdekében hosszú időn keresztül végzett kiemelkedően eredményes tudományos-társadalmi munkájának elismeréseként”* 1989-ben a *Steiner Lajos Emlékéremmel* tüntette ki.

Méltósággal viselt, hosszú betegsége fiatalon szakította félbe eredményes oktatói és kutatói pályáját. Halálakor látássérült férje, igen idős édesanyja és két iskoláskorú kislánya maradt támasz nélkül. Tanítványai és munkatársai kísérték végső útjára. A Bónis család sírhelyén nyugszik a Farkasréti Temetőben.

Simon Antal: Magyarország meteorológusok életrajzi lexikonja.
Országos Meteorológiai Szolgálat, Budapest, 2004.
című kiadvány alapján összeállította: Gyuró György